

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.985 van 10 februari 2004
in de zaak A. 63.879/XII-1655.**

In zake : Ivar HERMANS,
wonende te Leuven,
Rijschoolstraat 13, bus 11

tegen :

1. de STAD HASSELT,
2. het VLAAMSE GEWEST.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Ivar Hermans op 30 mei 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “het besluit van 17 maart 1995 van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, houdende goedkeuring van het besluit van de Gemeenteraad van Hasselt van 20 december 1994 houdende het opleggen van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege aan verzoeker, Ingenieur-Diensthooft op proef”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door adjunct-auditeur D. Mareen;

Gelet op de beschikking van 4 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 december 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het advies van auditeur D. Mareen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij besluit van 22 februari 1994 door de gemeenteraad van Hasselt tot ingenieur-diensthoofd op proef wordt benoemd en op 16 maart 1994 in dienst van de stad treedt; dat het college van burgemeester en schepenen hem op 29 september 1994 tot 31 juli 1995 verlof wegens persoonlijke aangelegenheden verleent voor het vervullen van een stageperiode bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap; dat de gemeenteraad verzoeker op 20 december 1994 de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege oplegt; dat de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden de tuchtstraf op 17 maart 1995 goedkeurt;

Overwegende dat in het verzoekschrift verzoeker uiteenzet door de bestreden beslissing rechtstreeks in zijn morele en materiële belangen geraakt te worden; dat hij toelicht dat de beslissing een eventuele hervatting van zijn proeftijd, met het oog op een vaste benoeming tot ingenieur-diensthoofd bij het stadsbestuur van Hasselt uitsluit, en tevens schade toebrengt aan zijn goede professionele naam;

Overwegende dat de eerste verwerende partij in de memorie van antwoord verzoekers belang betwist; dat zij opmerkt: “indien aanlegger inmiddels vastbenoemd is [bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap] ontbreekt het hem thans aan belang”;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord reageert dat hij “tenminste morele schade” lijdt; dat hij in de laatste memorie betoogt dat een ontslag van ambtswege hoe dan ook een moreel nadeel meebrengt, of de betrokkene nu al dan niet inmiddels een andere werkgever heeft gevonden, dat immers de ambtenaar in zijn eer en goede naam wordt geraakt en vermoed wordt zware beroepsfouten of zelfs misdrijven te hebben begaan;

Overwegende dat de eerste verwerende partij zich in de laatste memorie aansluit bij het standpunt in het auditoraatsverslag, waarin onder meer wordt aangenomen dat te dezen het moreel belang niet zwaarwegend en reëel genoeg is;

Overwegende dat de tuchtstraf, die de ministeriële beslissing van 17 maart 1995 goedkeurt, verzoeker met de maximumstraf van het ontslag van ambtswege sanctioneert wegens feiten en handelingen waaruit blijkt “dat hij ernstig tekort gekomen is aan zijn beroepsplichten door gebrek aan loyauteit en integriteit, door hiërarchische ongehoorzaamheid, door indiscretie en misbruik van vertrouwen en door kennelijke professionele tekortkomingen, dat hij handelingen gesteld heeft die de waardigheid van het ambt in het gedrang brengen en die getuigen van een verregaand gebrek aan verplichte gereserveerdheid en dat hij deontologische fouten gemaakt heeft”; dat de sanctie een zodanige smet werpt op verzoeker dat hij er in elk geval een gekwalificeerd moreel belang bij heeft om haar, en de goedkeuring ervan, middels een annulatieberoep ongedaan te zien maken; dat de smet niet wordt tegengesproken en evenmin reeds is verdwenen doordat verzoeker elders werk heeft gevonden; dat de exceptie ongegrond is;

Overwegende dat, aangezien het auditoraatsverslag tot het onderzoek van het belang beperkt bleef, er reden is tot het opstellen van een aanvullend verslag,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangestelde lid van het auditoraat wordt belast met een aanvullend onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tien februari 2004, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.